

N:o 12.

Ank. till Riksd. kansli den 30 maj 1901, kl. 12 midd.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 8, angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med anledning af vissa förhållanden vid samhällena Malmberget och Luossavaara.

I Andra Kammaran har motionerats

dels af herrar C. A. Lindhagen och J. G. Pettersson i Södertelje:

»att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl.

Maj:t täcktes egna särskild omsorg deråt, att de enligt Riksdagens beslut grundlagda sjelfständiga samhällena i Malmberget och Luossavaara må utveckla sig i en sund och med ändamålet för deras tillkomst öfverensstämmande rigtning»;

dels af herr A. Thylander:

»att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes efter undersökning af de i nämnda motion omförmälda förhållanden, öfver hvilka klagomål anförts af arbetarebefolkningen i Malmberget och Luossavaara, taga under öfvervägande, huruvida och i hvad mån de i motionens motivering framställda önskemål kunna tillgodoses, samt till Riksdagen inkomma med de förslag, hvartill utredningen kan föranleda.»

På hemställan af sitt fjerde tillfälliga utskott har Andra Kammarerna med anledning af dessa motioner för sin del beslutat,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes efter undersökning af de i nämnda motioners motivering omförmälda förhållanden, öfver hvilka klagomål anförts af arbetarebefolkningen i Malmberget och Luossavaara, taga under öfvervägande, huruvida och i hvad mån de i denna motivering framställda önskemålen kunna tillgodoses, samt till Riksdagen inkomma med de förslag, hvartill utredningen möjligen kan föranleda.

Beträffande motiveringen för detta beslut hänvisas till Andra Kammarens tillfälliga utskotts (n:o 4) utlåtande n:o 30 och, beträffande det i den förstnämnda motionen åberopade riksdagsbeslutet, till 1899 års Riksdags skrivelser n:is 136 och 137.

Ifrågavarande ärende remitterades till utskottet den 13 maj. — På den derefter af årets Riksdag återstående knappa tiden, hvilken varit och fortfarande är upptagen af det forcerade riksdagsarbetet, har utskottet icke lyckats anskaffa material, tillräckligt för objektivt bedömande af frågan, huruvida de i motionerna omförmälda förhållandena äro af den art, att de påkalla Riksdagens inskridande, — något, som väl endast då torde kunna ifrågakomma, när det tillförlitligen visats, såväl att rättelse i ett eller annat hänseende verkligen är behöflig, som ock att vederbörande myndighet lemnat och lemnar utan afseende befogade framställningar om sådan rättelse.

Fordran på tillräckligt material för frågans bedömande synes i förevarande fall vara så mycket mera berättigad, som dels utskottet icke kan i allo dela de i det ofvannämnda utlåtandet uttalade åsigterna, dels en af utskottets medlemmar på enskild väg mottagit upplysningar, som ge anledning till annan uppfattning om förhållandena, än den som gjorts gällande i motionerna.

Härmed har utskottet dock icke velat säga, att denna sistnämnda uppfattning är felaktig, utan endast att dess befogenhet måste ytterligare undersökas, innan den kan åberopas såsom grund för ett Riksdagens

beslut, men då vid denna Riksdag tid för en sådan undersökning saknas, hemställer utskottet,

att Första Kammaren icke biträder Andra Kam-
marens beslut.

Stockholm den 31 maj 1901.

På utskottets vägnar:

A. F. O. CEDERBERG.
